

ANY VI

NÚM. 240

BARCELONA 31 MARS 1893

Bo y pregant al cel s' está
ab las mans y vista estesa
y una actitud hasta allá...
Ab aquesta feligresa
si que fora capellá.

LA TEMPESTA É VIGINA

Lo Sr. Gamazo tracta de descobrir la riquesa oculta. Li alabém l' intent y si comensés per los grans propietaris de fincas agrícolas pot ser arivaría al ideal de tots los governs, ó siga al nivell dels pressupostos.

Pero lo Sr. Gamazo posa la proa á la propietat urbana, y sense distintius; de manera que del mateix modo pagarà 'ls plats trencats aquell que oculta la totalitat com lo qui n' oculta part, y aixó, en nostre concepte, parteix d' un principi d' injusticia que cau per la seva base, com deya aquell regidor de marras.

Com diu acertadament un colega, lo Sr. Gamazo no podrà apoyar lo seu propòsit en cap tractat de Dret administratiu nacional ni extranjer, puig sería sentar lo precedent de que igual cástich mereix lo lladre d' un pá com lo de un milló.

Y no es aixó tot, sino que lo valor de las fincas no es sempre lo mateix puig dependeix de moltes causas que l' alteran, y lo negarse lo ministre á concedir la prórroga demanada pera procedir á las ampliacións necessarias demostra un luxu de crueltat que pot proporcionarli algún disgust y després podrà cridar ous á vendre.

Hi ha un refrá que diu: *Al enemigo que huye, puente de plata*, que vol dir aquí: *al que declarar vulga, que declari*; la qüestió es l' ingrés á las arcas del Estat de lo tot qu' ha de pagar lo propietari, que aixó de formar expedient á tot bitxo nat, pot ser no tinga lo magnífich resultat que 's proposa lo Sr. Gamazo.

Nosaltres voldríam que tot li anés al *gran estadista* lllis com una seda; pero 'ns sembla que trovará grops que no se 'ls espera, perque, y tornant á usar de refráns, *á só de tabals no s' agafan llebras* y los contribuents, los que treballan, ja están cansats d' opressións y la desesperació fa pendre de vegadas determinacións en las que ningú hi surt guanyant.

A las reiteradas peticións de prórroga fetas al ministre, contesta que no pot concedirla, que ho sent; com si pera complaure á los solicitants necessités lo permís de la padrina.

Aquest rigorisme 'ns agradaría veurel en lo compliment d' una lley d' economías que comensés rebaixant un cinquanta per cent lo sou dels ministres.

Pero no hi ha pòr, per ara, que vinga. Ara que mes enllá succeheixi aixó y pitjor encare, no ho assegurariam pas nosaltres.

Y que lo camí será escabrós, no ho duptém.

Sino lo temps responderá, que de núvol ho está, y forsal

CLARA SOL.

Los teixidors de Silessia

(DE HEINE)

PROFERINT malediccions
devant del teler, qu' espantan;
aguantantse sempre 'l plor,
petant de dents; aixís cantan:
«Mentres teixim ton sudari,
Alemanya, 't malehim...
Teixidors de la Silessia:
¡teixim, teixim!»

«En dias llarchs patint fam;
del hivern en las nits brunas;
malehim lo Dèu dels richs,
aquell Déu de las fortunes.

Fum ha estat la il·lusió nostra;
sens' esperansa vivim...
Teixidors de la Silessia:
¡teixim, teixim!»

«Malehit ne siga 'l rey
lo rey del Diner que 'ns mana,
ja que sempre ha fet lo sòrt
quan pá 'l teixidor demana.

Deixantnos en la miseria
igual que gossos morim...
Teixidors de la Silessia:
¡teixim, teixim!»

«Nostra patria d' alemanys
malehim tots mil vegadas;
malehim aquest país
d' infamia y crueltat plegadas.

Aquí las flors ja s' assecan
ans d' obrirse; aquí 'ns podrím...
Teixidors de la Silessia;
¡teixim, teixim!»

«Día y nit nostre teler
cruixexi ab la llensadora;
cantém del primé al darrer
nostra cansó venjadora:

«Mentres teixim ton sudari,
Alemanya, 't malehim...
Teixidors de la Silessia:
¡teixim, teixim!»

JOSEPH BARBANY.

EPIGRAMAS

—Diu que té taulas en Prat?
vaig preguntá á n' en Joan;
y aquest contestá:—Es vritat,
qu' aquest matí l' he trovat
que 'n venia á n' el encant.

—Avuy m' han dit, senyó Plá
que 'l seu fill ne viu de rend.
—No ho cregui senyor Fatxada
que 'l meu fill viu de menjá

CINTET BARRERA.

¡GRANOTA AL COVE!

QUARANTA anys l' Antón tenia y encare solter vivia. ¿Per qué vivia solter? Perque l' Antón no volia casarse sino ab diner.

Un dia un anunci veu en cert periódich, que diu: «Si es que casarvos voleu, novios y novias, teniu casaments per molt poch preu.

Hi ha novias ricas y hermosas, condicions molt ventajosas; tots aquells que solters son si volen saber mes cosas, Mendizábal, tres, segon.»

Allí vaig, va dir rihent l' Antón, fent l' indiferent. S' arregla, se 'n vá á la agencia, truca, l' obran, pren paciència y per fi parla ab l' agent.

—Qué volia?—'M vull casá, la vull rica y aixerida.
—Rica y guapa la tindrà.
—Donchs, apa. —Té de pagá quatre duros desseguida.

L' endemá hi va tot mudat, ab lo coll enmidonat y sombrero á la Mascota. Se coneix que la granota vol entrá al cove aviat.

Per fi tenen la entrevista; no es guapa la pretendenta, mes tenint bon cop de vista, «si es rica no 'm descontenta» diu l' Antón passant revista.

Comensan á ferse muecas; ella parla d' interessos y de un nom que acaba en *ecas*; ell entent en hipotecas y respón:—Quedém entessos.

Si vosté me vol á mí prompte treurém los papés. La fulana diu que sí, y encara no feya un mes que van casarlos al Pí.

Ja som á la nit de prova, ella 's despulla de roba y treyentse los farsells de cotò, dents y cabells 'n va omplirne tot un cova.

Vejent tant de cataplasma, ja 's comprén, l' Antón se pasma, mes creyent que té pinyó, pensa: ¡del mal 'l pitjó! y aborda aquella fantasma.

Al poch temps falta la teca, ell li retreu la hipoteca y ella respón:—¡Quins apuros! no mes tinch que dotze duros empleyats ab siga seca.

Malehida l' hora siga parpal vestit, llansa antiga! que 'ns va casar lo rector. Y ella diu:—Lo nús es fort; ¡cap nat del mon lo deslliga!

L' Antón com una granota vol fugir, no hi ha pietat; tota la casa alborota! y per fi puja al terrat y de cap al carrer bota.

Resolució tan funesta acaba tota requesta (cap mes solució se trova). Va volguer sortir del cova pero 's va rompre la... testa.

JOSEPH M.ª CODOLosa.

Impossibles dramátichs

PER una cuynera, fer una truyta ab *Ous del dia* y *La butifarra de la llibertat*.

Per un gomós, conquistar á *La Dolores* en *La Rambla de las Flors*.

Per un malalt, pendre *Las pildoras d' Holoway* compradas á *L' apotecari d' Olot*.

Per un cassador, matá *Aucells de paper*.

Per una florista, posar en un ram *La rosa blanca* ó *Las francesillas*.

Per una criada, anar á buscar aygua ab *Los cantis de Vilafranca*.

Per un viatjant, hospedarse en *Una casa de dispesas*.

Per un pagés, anar ab *L' ase de 'n Mora* á *Un mercat de Calaf* ó á *La jira de Sant Genís*.

Per una beata, encomenarse á *L' angel de la guarda* ó á *Lo Sant Cristo Gros*.

Per un astrónomo, observar lo *Cel rogent* á *La posta de Sol*.

JOSEPH PUJADAS TRUCH.

SÚPLICA SEMI-NUMÉRICA

—*—

SABENT com sabeu Ar	6
que soch un xicot de	100
vull ara que ningú 'm	100
parlarvos, puig es pre	6.
Com que sou molt bonda	2
y amable, estich ben seg	1
que sens dir rés á ning	1
atendreu mon prech pia	2.
Fa ja sis días ó	7
que no menjo com hi ha	10
y com d' eix estat po	10
treurem vos, puig que di	7
sincas teniu, molt hu	1000
vinch perque 'm treyeu del	1/2
d' eix fandango que entre	1/2
de ma esposa y gastos	1000
passo, estánt mes que seg	1
que Deu vostre fet pia	2
recordará bonda	2
y 'l meu cor més que ning	1.

J. TARRÉ Y R.

LA SETMANA TRISTA

Quina abbrassada li faré al bou quan arribi la Pasqua!

—Ja sabeu que no podeu menjar carn!
—Massa... No 'n fa poch de temps que no 'n puch menjar.

Ara si que ja he perdut l'esperansa d'arribar á Papa

P. ELEON

Los capellans no haurían de ser tan guapos: trovo que som los que tenim mes feyna,

FRUYTA DEL DIA

Jesuchrist la passió vostra
 tots l' havém de contemplar,
 el mancoia de Sant Pere.....
 -Una gracia de caritat per uns pobres cegos que no hi veuenh.

M. Prat
 1893

UN CAPITÁ MANAYA

L' ANY 1852

ENCARE me 'n recordo.

Alló sí qu' era un temps de bona fé.

Y lo senyor Quimet un tipo d' aquella época dels mes acabats.

Vivia al carrer del *Argenter* y era lo *cacique* del barri; ell dirigia las sortijas dels xicots; arreglava la payella, pagava las pomas y s' engreixava contemplant la festa desde la porta de la tintoreria de llustrinas que havia hereditat dels seus pares.

Pero per lo que tenia lo senyor Quimet un verdader deliri era pera las professons de la Setmana santa.

Al arribar l' época que commemora la passió y mort de Jesús, ja l' home no s' entenia de feyna.

Durant l' any s' preparava pera poder desempeñar algún paper important en aquell drama sacro ambulat per lo qual los crítichs rés hi tenian que dir.

Una malaltia de ventrell li proporcionava lo vot ó promesa de portar lo ciri de l' Agonía, arrastrant una cadena de dos ó tres arrobas de pes per los carrers de Barcelona.

Per lo bon resultat d' un *uñero* s' feya patró d' un *misteri* y durant tot lo dia guardava dins de la entrada de la tintoreria aquell catafal ab quatre ninóts mal fets representant sacrílegament algún pas de la passió, al peu del qual s' hi feya lo gran tiberi de xocolate ab melindros del carrer de 'n Tarrós y tortells del Forn de Sant Jaume, sent los comensals tots los coneguts del barri, los quals quedavan compromesos á formar l' acompanyament á la professó de la tarde.

Pero l' any que va disfrutar mes lo senyor Quimet va ser lo 52 en que va lograr que 'l fessin *capitá Manaya*.

Ningú ha fet may lo *ximple* ab la satisfacció y vanitat del senyor Quim.

Vuyt días abans ja no pensava mes que ab aquell acte en que seria per una hora, la vera efigie del centurió de Jerusalem que va comprar la túnica del Mestre.

La nit abans va passarla somniant que manava la Centuria, y ab una de las evolucions de la llansa, va donar un cop de puny á l' ull de la seva dona que va privarla d' anar á veure la professó.

Lo vestit va volerlo artístich. Lo casco li va fer lo llauner del carrer mes baix de Sant Pere, y á judici dels amichs, era una joya de *lampisteria* que honrava al senyor Jofresa.

La bandera de la llansa va brodarli la seva nevoda empleanthi tres mesos, en lo colégi del carrer Mitxá, y la túnica y manto eran prendas auténticas d' un Sant Feliciano que hi havia hagut en lo poble d' ahont lo senyor Quimet era fill.

Ab lo que va estar desacertat lo fabricant d' objectes de punt del carrer dels Metjes va ser ab los culáns; aquell va dir que la culpa la tenia lo mateix senyor Quimet que va tenyirlos malament y varen quedar molt encongits.

Pero siga lo que vulga lo cert es que á l' hora perentoria ja no va ser possible un arreglo, y aquells culáns, de color de rosa puját, li venian tan apretats al pobre tintorer que fins las venas de las cuixas se li coneixian, y com era alt y gros y per altre part lo Sant Feliciano devia ser petitó, va resultar que la túnica per molt que varen estirarli al vestirse, no s' va lograr que li passés del llombrigo, fent una fila com aquell avestrús de las camas vermellas del Parch.

Al sortir al carrer lo senyor Quimet, va ser cosa de llogarhi cadiras. Los homes s' reventavan de riurer; las donas s' ficavan dins de las botigas tapantse la cara ab las mans, y sort que la reixa de la visera del casco era espesa y no veyia l' efecte que feya, del contrari, jo crech que s' entorna á casa y paga la multa abans de fer aquell paper tan ridicul.

La professó va ser una gatzara continua.

Durant molt temps no va parlarse d' altra cosa que de las calsas del Capitá Manaya.

Si en aquella época arriba á estar formada la societat dels *Pares de Familia* lo que es lo Sr. Quim no s' escapa d' anar á Fernando Poó.

Alló era una lámina que no tenia defensa.

SERRALLONGA.

EPIGRAMAS

—Varem sortí á passejar
per la costa ab l' Antonet
y vam veure mitj Canet...

—¿De cervesa?

—No; de Mar,

Ahir lo senyor Badiá
se passejava ab lo gós,
y al troba 'l, digué en Roldós:
—Passihobé ab la companyia.

A. PALAU.

COSAS DEL ONCLE

SONET

QUAN mon oncle rector me sol escriure,
sempre diu que m' aparti de las noyas,
perque som en un sigle que alegroyas
se condemnan sovint ab son mal viure.

Al infern que ab sa trassa sab descriure,
diu que tenen d' anar al fi mansoyas
á purgar sas disbauxas, sas tramoyas
y otras cosas que á mí me fan somriure.

Esplica que no mes una de bona
en tot lo poble n' hi ha; certa orfaneta
que 'l camí de la gloria té ben lliure.

Aquesta conta que es sa majordona,
minyona molt virtuosa, máca, neta...
y otras cosas que á mí 'm solen fer riure.

A. ROSSELL.

MONUMENTS

moliments, com diu la tia.

No hem pas d' esperar la Setmana Santa per seguirne

Prou que 'n trovém á cada pas tot l' any.

Y, per cert, que aquí á Barcelona, deixantne algún que no té rahó de ser, los personatjes que las estátuas representan, antes no han arribat al pinácul de la Gloria, també han hagut de passar, no una setmana, sino mesos y anys de passió y s' han hagut de morir primer pera ferlos honor y justicia.

'N Clavé, per exemple, antes no s' ha pogut veure monumentat en la Rambla de Catalunya, vá haverse de refiar bastants anys del monument que té en lo Cementiri; y ell que havia fet cantar tanta gent, no n' havia sigut poch de bes-cantat antes de perpetuarse la memoria!

'N Prim, com si tots 'ls séus fets fóssin flors y violas ha tingut que aná á caure ab son monument entremitj d' uns jardinets carregats d' herba; y 'l pobre Colón l' han enfilat dalt d' aquella pilastra condemnant-lo á jugar á la morra, al cap de quatre cents anys d' haverse fet acreedor á un monument tant gran com lo mon que vá regalarnos.

Héroes hi han que mereixen una setmana santa per son *via crucis* á través de la Humanitat; que son dignes de ser *monumentalment* admirats per totas las nacions, y sols tenen aixecat un monument en un recó de biblioteca ó d' un arxiu més ó menos carregats de pols; altres que, carregant ab la creu de la Ingratitut calvari amunt de sa sabiduria, despues d' haver redimit ab sa sang tota una civilisació abandonada á mercè de ruins egoismes y ambicions miserables, no tenen altres monuments que 'ls aixecats en l' altar de la consciencia de cadascú, y encare gracias; no parlo dels héroes infelissos que ni sisquera han lograt la gloria póstuma; aquets no obstant, tenen lo séu pedestal en la Historia.

¡Quants mártirs del progés, víctimas de la ciencia, enganyats per sa bona fé, que son desconeguts pe 'l mérit, tenen lo seu monument alsat en los cors dels séus admiradors á falta de monument en la via pública!

Y que consti; que aquesta classe de monuments á pesar de no costar cap diner ni ser vistos, tenen molt més valor que més de quatre que costan un dineral.

Vull dir, que d' una manera ó altra per tot arréu se 'n aixecan de monuments.

Abundan los monuments en los temples del art, quals monuments tenen per base trionfs y desenganys: —que aquets y aquells serveixen pera la construcció dels mateixos—y ¡quantas vegadas enlayra més á un artista un desengany que un premi en lo monument de la convicció!

L' Amor té 'ls séus monuments á milers escampats per lo ample y hermós passeig de la Juventut; y totas las passions nobles y totas las virtuts senceras se veuhen en lo inmens Palau de las Bonas Costums dalt de monuments altíssims per sas ideas *elevadas*.

Es per lo mateix que deya que no solsament durant

la setmana santa se 'n podém seguir de monuments; d' una classe ó altra sempre se 'n segueixen; no s' acabarán may, no 's poden tirar á terra aquesta especie de monuments íntims aixecats per nosaltres mateixos en lo fons de la Imaginació qu' es lo *mestre d' obras*, tenint l' Enteniment per arquitecte.

¡¡Monuments ray!!

PEPET DEL CARRIL.

ANTIPORNOGRAFIA

DIU que hi ha una societat dintre la ciutat d' en Nyoca que 's compón d' alguns pintors (que rés tenen de tanocas).

Diu que tan sols pintarán lloros muts, burros, y trompas, fentse servir ells mateixos per modelo de sas obras.

No podrán pintar sants Cristos perque portan poca roba ni ángelets ni serafins perque van en camisola... pero en qué seran uns trunfos será en pintar la cigonya.

J. RAMILLES.

Per favor...

VICTORINA, per favor, no 'm vinguis més al darrera puig, noya, de cap manera lograrás que 't dugui amor.

No es pas perque no m' agradin tas formas esculturals ni dupti que tens molts rals ni menys que aquets no m' halaguin.

Sols ta carona, pitera, es lo que á mí no m' agrada, puig sembla per lo gravada un formatje de Gruyera.

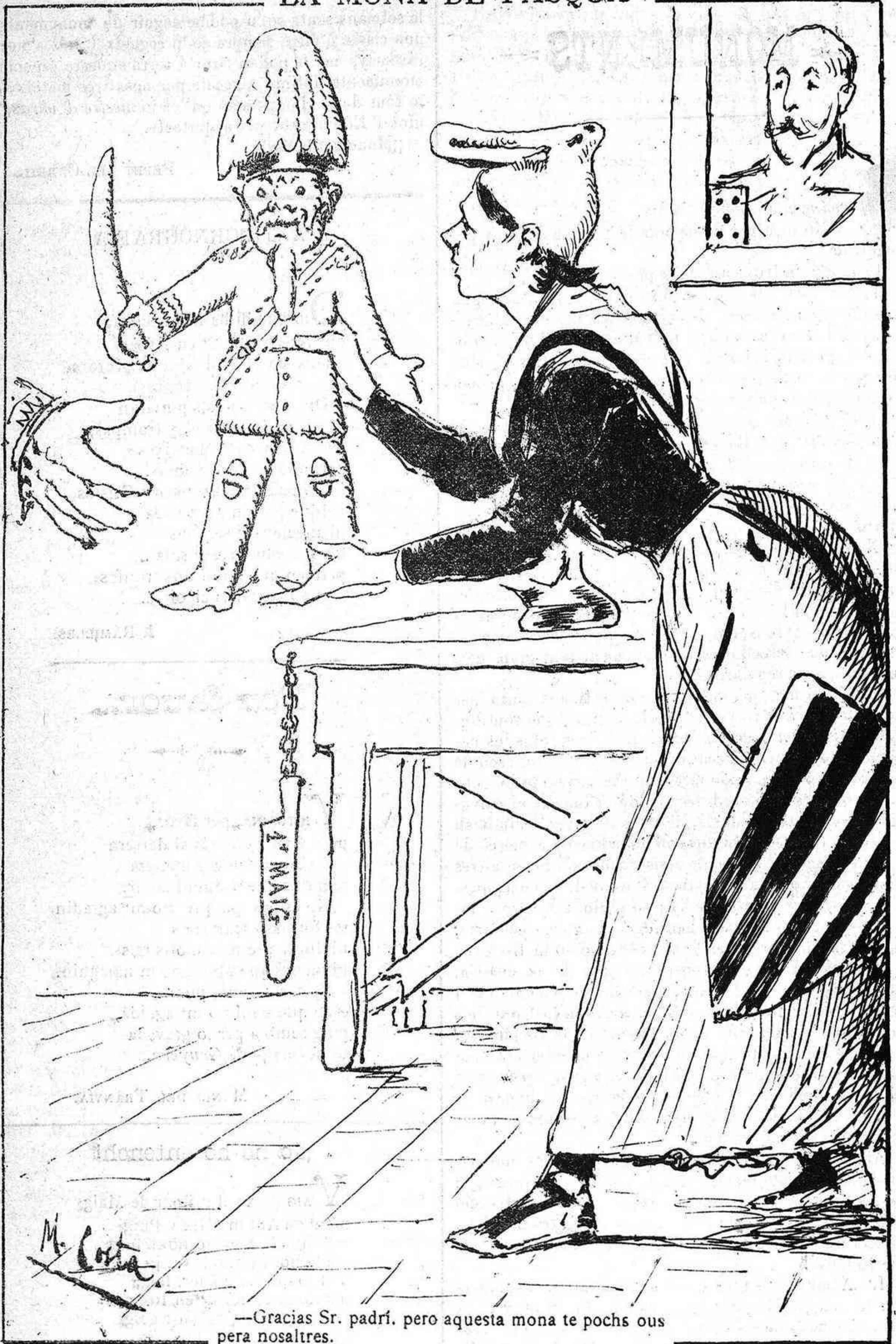
MANEL DEL TRANVIA.

¡Jo no ho entench!

VAIG neixe el primer de Maig me dich Antón Mitx y Puig fujo d' allá hont tothom fuig y allá hont tothom va, jo vaig. Tot lo que veig á fer, faig; habito al carrer d' en Roig, penso que faig bastant goig quan en e! mirall me veig, y 'm diuhen que soch molt lleig y hasta 'm fan passá per boig.

J. MIRALLES.

LA MONA DE PASQUA

—Gracias Sr. padrí, pero aquesta mona te pochis ous
pera nosaltres.

PRIMER ACTE DEL
PACTO DEL HAMBRE

PLAZA REAL

¡Aneu, ganduls! que os asartí un altre.

LICEO

Quan la guineu no las pot aver, diu que son verdas y aixó es lo que estan fent los sapientissims propietaris ab motiu de trovarse sense companyia d' ópera pera la próxima temporada. Se murmurava que s' ha encarregat la formació d' una, al ex-empresari de teatros senyor Perelló.

Tot podria ser, y ab aquesta elecció creyem que 's lograría tornar á la famosa época dels liceistas y cruzados. ¡No 'ls hi sembla!

PRINCIPAL

A causa de certas nimietats y ridiculesas artísticas promogudas per los inteligents propietaris del gran Teatro, la notable companyia d' ópera que havia de fer la temporada de primavera en lo mateix, passarà á aquest teatro, comensant diumenje próxim ab la ópera del mestre Wagner, *Lohengrin*, la que servirà pera debut del eminent Massini.

May ab millor ocasió los cruzados podrán dir: *no hay mal que por bien no venga*; puig dificilment se podia esperar una temporada tant brillanta.

Celebrarem que lo senyor Font al tornar per la honra artística de la companyia trovi en lo públich lo favor y recompensa merescuts.

CIRCO BARCELONÉS

La última obra nova que 'ns ha dat á coneixe la cada dia mes favorescuda companyia d' opereta, ha sigut la titulada *Il re di quadri* del mestre Laiarte, resultant ser iraducción de la que ab lo titol de *Le roi de carreaux* s' estrená fa uns quants anys en Fransa, produhint un verdader alborot teatral, per son festiu argument é inspirada y original música.

S' aplaudiren per la numerosa concurrència qu' omplía lo teatro, un terceto cómic y una ária bufa en lo primer acte, un duo y varis coros en lo segón y un grandió concertant en lo tercer.

En la execució obtingueren justos aplausos la agraciada Adelina Tani, y los senyors Navarini, Venegoni y Gaetano Tani.

La orquesta y coros inmillorables, baix la acertada direcció del mestre Vanetta.

Se diu que en vista del éxit cada dia mes creixent d' aquesta companyia, la empresa ha prorrogat la contracta que finia al comensar la temporada de primavera.

Molt celebrariám resultés vritat y ab nosaltres creyém que casi tots los que han pogut admirar las inmillorables qualitats artísticas de la companyia.

ROMEA

En aquesta setmana económica ha tingut lloch l' estreno del sainete del Sr. Vilanova *L' ase del hortolá*, bonich y tipich quadro de costums gitanescas desempenyat magistralment per las Sras. Parreño y Clemente y los Srs. Capdevila, Soler, Marti, Goula, Fuentes y Pinós.

Lo Sr. Vilanova que fou cridat ab insistencia no pogué sortir á rebre los aplausos del públich per no trovarse á l' escenari.

Durant lo mes d' Abril, á mes d' Or de Pitarra s' estrenará un drama dels Senyors Mestres y Miravent.

Lo dilluns tingué lloch ab gran concurrència, lo benefici del aplaudit galan jove Sr. Fernández. *Los dos sargentos* y *Lo castell dels tres dragons*, lograren un magnífich despenyo.

Sembla que á mes de las Sras. Parreño, Gali y Guerra y lo Sr. Capdevila, tampoch formarà part en la companyia d' estiu, lo primer actor Sr. Bonaplata.

Las representacions del tradicional drama sacro *La Passió* han proporcionat bonas entradas.

NOVETATS

Dissapte próxim s' estrenará lo drama en 6 actes que baix lo titol de *Los héroes del Bruch* un reputat autor ha escrit pera aquesta companyia. Dita obra serà presentada ab escrupulosa propietat, haventse encarregat alguna decoració al mestre escenógrafo senyor Soler y Roviroza.

Los bons informes que 's tenen, fan esperar un bon éxit pera aquesta obra patriótica.

TIVOLI

Ab la ópera *Gli amanti di Teruel* doná fi diumenge passat la companyia que ha fet la temporada de quaresma, en la que foren aplaudits tots los artistas que hi prengueren part y especialment la simpática senyoreta Fabregas que sigué obsequiada ab artístichs y elegants rams y canastillas de flors, mostra patent de las molts simpatias que te logradas.

Pera díssapte s' anuncia la reapertura ab una companyia de sarsuela que debutará ab la tan cacarejada *Tempestad*.

Lo dia 4 es lo fixat pera la nova serie de concerts que donará la Societat de Madrit que dirigeix lo eminent Mancinelli.

UN CÓMIC RETIRAT.

ACUDITS

Sobre si li tocava entrar en una botiga primer á l' un que á l' altre, en Pere y en Pau van enfilarse tan per amunt que ja no savian per quins vents estavan.

En Pau era un polvorí pel génit. En Pere al revés, una malva.

—Vos sou un terrós,—deya en Pau.

—Y bè.

—M' haveu trepitxat...

—Y bè.

—Com! y bè? Me donaréu una satisfacció.

—Donaros una satisfacció ¿que diheu? Una satisfacció... Si la tingués me la quedaria per mí, per mí que fa molts anys que no visch sino entre mitj de penas!

—Si n'hi ha per sis també n'hi deurá haver per set—deya un, tot entrant en lo moment en que 's posavan á sopar.

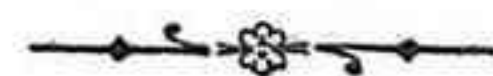
Y l' amo li responia:

—Si parla per la llum del candelero, si senyor, té molta de rahó.

—¿A qui escrius?

—Al meu procurador.

—Ah, ja! Donchs no t' oblidis de que es sort, ja ho sabs; escriuli ben fort.

AUTO-BIOGRAFIA

UNA DIDA

Rasgo principal de mon caracter (de lletra:)
No mes sé fer palots y ganxos, y encare mal fets.

Mon principal defecte:
Que en dantme paraula de casament qualsevol *malitar*, li entrego de moment, lo cor.

Ocupació que prefereixo:
Festejar ab lo meu caloyo, sentats en un banch del Parque ó de la Plassa Real.

Mon somni daurat:
Que 's passés per las armas als soldats *de tropa* qu' enganyan á las didas.

Lo que constituiria ma desgracia:
Que totas las criaturas fossin criadas ab biberón.

Lo que voldria ser:
Casada ó viuda per que no 'm murmuressin mes las malas llenguas.

Pais ahont voldria viure:
En lo que no 'ns insultessin com aquí, que á las burras del carrer d' en Robador 'ls diuhen *¡las didas!*

Color que prefereixo:
Lo blanch qu' es lo de la ignocencia.

Flors que no m' agradan:
Flors blanques.

Mos prosistas favorits:
Los memorialistas de la Virreyña.

Poetas que mes m' engrescan:
Los qu' escriuhen en LA TOMASA.

Cansons millors pera fer dormir criaturas:
Lo noy de la mare y aquella que diu: Sant Ramón Nonat,—fill de Vilafranca,—confessava un rey,—qu' en pecat n' estava. etc.

Menjars que prefereixo:
Los espinachs y 'l bacallá bullit. perque fan llet.

Dona de comedia que m' ha agradat mes:
La dida de La Dida d' en Pitarra, un bon senyor que si á má ve no n' ha tingut de dida.

Dona que se m' ha fet mes simpática:
Encare que sigui anar contra l' ofici, la senyora del rey D. Amadeo que no 's desdenyava de ser la dida dels seus fills.

Fet històrich menos important:
Lo descubrimet dels globos per no se qui. No 'n feya poch d' anys que las didas no feyan altra cosa.

Lo que mes me carrega:
Que quan en lo teatro me plora la criatura, cridi algun poca-solta: *¡Dónali la grossa!*

Faltas mes dispensables:
Que quan estém distretas ab lo xicot, no 'ns fixém ab que las criaturas se trenquin la nou del coll ó 'ls puga passar un cotxe per demunt. *¡Com s' ho arreglarian los pintors d' ex-votos y 'ls fabricants de camas y brasos de cera?...*

MADRONA MUGRÓ

Por no saber escribir
Rosendo Cagatintas, memorialista

Carrasco

En lo banquete en honor al senyor Pedrell, pera celebrar la conferencia per dit senyor donada en l' Ateneo Barcelonés, los senyors Porcar y Tió é Ixart brindaren felicitantse lo primer de que 'l senyor Pedrell siga de Tortosa com

ell y 'l segón, qu' es natural de Reus, de que la provincia de Tarragona haja sigut en tot temps un planté d' eminencias

Encare qu' aixó siga vritat, en boca d' ells mateixos fa bastanta *escudella*.

Si se 'ls ha mort l' ávia, es diferent.

Haventse tractat de donar á coneixe la ópera *Falstaff* en las principals ciutats del globo, l' artista francés senyor Maurel, á qui lo mestre Verdi confiá lo paper de protagonista en la seva obra, s' va negá á cantarla en Berlin perque, com á bon francés, vol privar del gust de sentirlo als alemanys.

¿Com te las compondrás, donchs,—li digueren sos amichs—ara que l' emperador d' Alemanya ha de venir á Italia? ¿Te negarás á cantar devant de ell?

—Aixó son figas d' altre paner—va contestar l' artista—si l' emperador d' Alemanya vé á sentirme lo consideraré com allotjat del rey d' Italia; pero jo us asseguro—se diu que va afegir ab veu baixa—que las tripas se 'm recargolarán tant com las banyas que porto fent de *Falstaff*.

De tots modos, la seva conducta nos fá parodiar aquells versos de *Lo Castell dels tres dragóns*.

Com á amich del rey d' Italia
la cantada li farà;
mes com á alemany, pobre home,
se las haurá d' espinyá.

Lo dijous de la setmana passada, la societat Wifredo qu' actua en lo teatro de Novetat, després d' haver invitat als vigilants nocturns de nostra ciutat, no va permetre la entrada á molts d' ells perque no anavan vestits de gala.

Es clar, com que la festa s' ho mereixia (?)

Pera veure comedias del senyor Figa-rola s' ha d' anar mudat.

Mes tan si mudat s' hi vá
com sense gastá etiqueta,
ni un sol oyent sab está
sens ferhi una vacayneta.

No s' en haurian trobat pochs ni gayres de vigilants dormint á las escalas després de la funció, si 'ls haguessin deixat entrar al *trayato*.

Lo senyor Casajuana, inteligent empresari de nostre teatro Principal, va sufrir la setmana passada la sensible perdua d' un fill.

Acompanyém á la familia en lo crú dolor qu' experimenta.

Lo dimecres de la setmana última va tenir lloch en la vehina vila de Badalona, una funció dramática donada per la distingida societat *Apolo* en la que la companyia del Teatro de Romea va posar en escena la comedia del senyor Arnau *La mitja taronja* y la pessa del Sr. Casanovas L, *última voluntat*.

La concurrència que fou numerosíssima no deixá d' aplaudir á la nostra admirable *troupe* que desempenyá del modo que sab únicament ella, aquellas dugas joyas cómicas del Teatro de casa.

Després de la comedia, lo Sr. Goula vá sortir á llegir la seguent improvisació del nostre Director que 's trobava allí accidentalment:

¡Badalona, salut!

ABANS d' arrivá al final
de la funció d' aquest día,
jo vos saludo cordial
en nom de la companyia
del gran Teatro Regional.

Pus en tot temps hem tingut
predilecció per un poble
que té per lema en lo escut:
Honra y treball, y un cor noble
hont t' hi estatja la virtut.

Poble que guarda una historia
qu' orla la fama ab sos rulls...
Qual brill no hi ha pór que moria,
pus son páginas de gloria
lo blanch satí de sos fulls.

Per xó dexaus no podríam
sens darvos lo nostre adeu;
ni abandonarvos voldríam
si per segur no teníam
lo tornar, volguentho Deu.

Adios, donchs, graciosa ondina
en las sorras assentada
de la platxa mes divina!
diadema d' or esgrunada
en la costa llevantina!

Que lliscant tal com l' onada
que se 'n va y ve de tornada
fins als peus de ton harém,
tal com fá en la mar salada,
quan tú vulgas, tornarém.

A Córdoba va fugir una noya acompanyada del seu núvi,
ab la *atenuant* que el any passat havia fugit ab un altre.

Rés... practica l' anarquisme en plena monarquia.

Val mes que la pegui aixís que ab disparar cartutxos de dinamita.

D' aquella manera fora
blanco de la policia,
y ara, en tot cás, ho sería
tan sols de la *llevadora*.

Moltas fàbricas de las voras del Ter 's trovan en malas condicions per causa de la sequia.

Bé, aixó ray... Ja ho tindrà en compte lo ministre y los hi modificarà la contribució.

Ey... pujantla.

S' han de nivellar los pressupostos.

Diu qu' han desaparecut de repent de Barcelona alguns dels mes significats anarquistas.

Deu ser que saben qu' ha arriuat 'n Martinez Campos.

Quina por!

Lo Sr. Marqués d' Alella sembla que ja no farà mes d' arcalde.

Apa, *afassionals*, cap á la menjadora falta gent.

Y feu feyna per si no durés la ganga.

Que tot podria ser.

A l' exposició de Chicago hi figurará un fonógrafa ab algunas frasses de Lleó XIII, de manera que segons un coléga, será la primera vegada que en América se sentirá la veu d' un Papà.

Vaja, yankees, que si ara no pagueu alguna cosa...

La aplaudida primera actriu jóve D.ª Adelina Sala ha deixat de formar part de la companyia dramática que actua en lo Teatro de Novetats.

IPERA LAS PASQUAS!

Magnífichs pastels d' Alella; marca *Senador Vitalici* del acreditat forn de la Plassa Real.

Hem sigut novament absolts per lo dignísim y just jutje del districte de Llotja.

Que vol dir, un altre mico pels *parets de la Fulla*.

Pero es alló de que "Qui no té... dallon-sas, tot lo mon es seu."

Vaja..... il' enhorabona!

Lo diumenge passat un tren que 's dirijia á l' estació de Fransa va arreplegar lo tranvia de foch de Badalona, causant una mort y varis ferits.

No hi haurá qui reclami una forta indemnisió pera las víctimas?

No fa molt que per molt menos va pagarsen á Madrid una de deu mil pessetas.

Apa, apa... indemnisió; y que s' hi coneixi.

Lo Sr. Marqués d' Alella deixa en la caixa municipal uns cinquanta mil duros.

Y que no deixa cap *pareja*?

Dijous á las 3 de la tarde no van poder seguir son viatge uns passatjers de Sant Joan de las Abadesas, per falta de vagon.

Al fer la reclamació sembla que se 'ls va contestar del modo qu' acostuma la gent que te molts dinés y poca criansa.

Los perjudicats volen dur la qüestió als tribunals.

Si, si, justicia é indemnisió.

A Madrid s' ha suicidat la mare abadesa del convent de Trinitarias tirantse de dalt d' una finestra al pati.

Moments abans va tenir una conferencia ab un capellá.

Tal volta massa *amor divi*.

BIBLIOGRAFIA

Hem rebut un monólech titulat *Pilat*, original del nostre estimat colaborador D. Joseph Miralles, estrenat en lo Teatro Espanyol de Badalona.

Remerciém l' envió.

Telegramas

Ultra Tomba, 28.—6 matí.—Si no hi ha mes rigor ab los ferro-carrils y tranvías de foch haurém d' aixamplar los nostres dominis.

R. VENTATS.

Madrid, 28.—7 id.—Los enfonzaments no segueixen avant, no cal que á Provincias fassin *rogativas*.

ALIN-FERN-FOSSEN.

Madrid, 28.—8 id.—Que vagi depressa aixó de lo nou amillament que necessitem quartos per si hem de guillar.

* G. A. MASO.

CORRESPONDENCIA

Tio-Nelo: No pot anar; ¿no veu que no guanyariam per denuncias? 'S veu que no coneix als de la Fulla.

Filomena: Alló mateix, pero en forma mes correcta, ho hauriam publicat.

Anirá, J. Miralles.

J. Oliveras: La xarada y las demás endevinallas anirán; la poesia fa enternir massa.

LA TOMASA

PERIÓDCH FESTIU, IL-LUSTRAT Y LITERARI

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Espanya y Portugal, trimestre.	1'50 pessetas.
Cuba y Puerto Rico, id.	2 »
Extranger, id.	2'50 »
Número corrent.	0'10 »
» atrassat.	0'20 »

NOTA.—Tota reclamació podrá dirigitse á la Administració y Redacció del periódich, carrer de Sant Ramón, número. 5—LITOGRAFIA DE RIBERA Y ESTANY.

QUESTIO ESCOLAR

-Aquesta joventut
'm farà un fill matxo!

OBRA NOVA ————— OBRA NOVA

NIT D' AYGUA

Comedia bilingüe en un acte y en prosa original de
D. ANTON FERRER Y GODINA
estrenada ab gran éxit en lo Teatro Romea la nit del 13 Febrer próxim passat.

Preu: **Una pesseta**

De venda en la LITOGRAFIA BARCELONESA, 5, carrer Sant Ramón, 5.

Los senyors Corresponsals que 'n desitjin algun exemplar, se 'ls hi enviará ab lo desquento acostumat en publicacions de la casa.

LITOGRAFIA BARCELONESA

DE

RIBERA Y ESTANY

—5, SANT RAMÓN, 5.—Barcelona—

En dit establiment se fan á preus reduhidissims y ab la major promptitut, tota classe de impresos com sou targetas, facturas, memorandums, sobres, membrets, etc. etc.

També se trobará un assortit inmens de cromos propis per' anuncis industrials, menús, programmas, etc., etc.

Gran especialitat en carnets pera reunions y societats.